

23.2.4

(רב אשי אמר: נמא נמא קתל פורסין) → 22a (משנה ד) 21a

1. ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: דברים יז, יז

2. לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: דברים כד, יז

3. ויגדלו לך דוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנו... ומשנהו כלאב... והשלישי אבשלום... והרביעי אדניה... והששי יתרים לעגלה אשת דוד...: שמ"ב ג, ג-ה

4. ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה: שמ"ב יב, ח

5. ... ויאמר להם לולא חרשתם בעגלותי לא מצאתם חידתי: שופטים יד, יח

6. ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה: שמ"ב ו, כג

7. והיה ארון ה' בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה' ותבז לו בלבבה: שמ"ב ו, טז

8. ואני אנה אולף את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך פי לא ימנעני מפני: שמ"ב יג, יג

9. ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: שמ"ב יג, ד

10. ויאמר לו יהונתן שכב על משכבך והתחל ונא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הברכה למען אשר אראה ואכלתי מידה: שמ"ב יג, ה

11. ותקח את המשורת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: שמ"ב יג, ט

12. וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: שמ"ב יג, טו

13. ויצא לך שם בגוים בפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני ה': יחזקאל טו, יד

14. ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה: שמ"ב יג, יט

15. כי יסיתך אחיך בן אסף או בן אבד או בן אבד או אשת חיקך או רעד אשר כנפשו בסתר לאמר גלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג, ז

16. ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: מל"א א, ה

17. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו ולשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: דברים יז, יט

18. רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויה' אמר להם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: דברים יז, טו

19. והיה לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: דה"ב ט, כה

20. ויהי לשלמה ארבעת אלפים ארות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: דה"ב ט, כה

21. וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: דה"ב ט, כ

22. ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: מל"א י, כו

23. והיה ילדת זקנת שלמה נשוי הסו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יקוק אלהיו כלבב דויד אביו: מל"א יא, ד

24. ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בהמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בגדס יצאו: פ"מ"א י, כט

25. ויתה כתבו להם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: דברים לא, יט

26. והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הפהנים הלויים: דברים יז, יח

27. ויהי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: תהלים טו, ח

28. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו ולשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: דברים יז, יט

29. ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: שמות יט, ג

30. והוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יקוק אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יקוק אלהיו עליו כל בקשתו: עזרא ז, ו

31. ואתי צוה ה' בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: דברים ד, יד

32. כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת ה' ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: עזרא ז, י

33. ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנתיי על ארתחששת מלך פרס וכתב הנשטון כתוב ארמית ומתרגם ארמית: עזרא ד, ז

34. אדון עליו כל כתיבי מלפא ולא כהליו כתבא למקרא ופשרה להודעה למלפא: דניאל ה, ח

35. שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך: זכריה ט, יב

36. ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נהשת נוי העפדים וחשקיהם כסף: שמות כז, י

37. ... שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל תהיודים ככתבם וכלשונם: אסתר ח, ט

38. ודנה כתבא די רשים מגא מגא תקל ופרסין: דניאל ה, כה

- I 2d limitation of wives (as per v. 1):
 - a ת"ק – 18 (as per vv. 3-5)
 - b ע"ז: can have as many as he likes, as long as they don't turn him to ז"ר
 - c אביגיל: even one who turns him away is a violation; 18 is the max in any case (even if they are righteous like אביגיל)
 - i Note: usually, ר"ש is the one who interprets and applies the meaning of the text (המקרא), e.g. v. 2 contra ר"י
 - 1 But: here, since the תורה explicates the concern, ר"י applies it and ר"ש extends it
- II Associated אגדות – re: תמר ואמנון (vv. 6-7); history of בניה דפניה (v. 15); אדוניה (v. 16)
- III limitations of horses (v. 18), fortune (v. 1) and the obligation to write a ס"ת (v. 17)
 - a Both: horses and fortune – as much as is needed for his chariot/to pay his army
 - i Aggadic tangent: discussion of שלמה's decision to violate the 3 limitations (vv. 19-24)
 - b Writing a ס"ת which must be written by him
 - i Challenge (אבי): everyone must write his own ס"ת (as per v. 25)
 - ii Answer: he must write 2; one which he keeps in his palace; other which he keeps with him at all times (v. 26-28)
 - c Tangent: discussion of Paleo-Hebrew script and its development into Aramaic script (כתב אשורי) (vv. 33-38)
 - i And: greatness of עזרא, associated with משה (vv. 29-32)